

K rukám:**Krajský úřad Zlínského kraje**

Odbor Krajského stavebního úřadu Krajského úřadu Zlínského kraje

tř. Tomáše Bati 21

761 90 Zlín

E-mail: podatelna@zlinskykraj.cz

Prostřednictvím:**Městský úřad Valašské Klobouky**

Stavební úřad

Masarykovo náměstí 189

766 01 Valašské Klobouky

E-mail: podatelna@mu-vk.cz

Spis. zn.: Výst. 7997/2025

Č. j. rozhodnutí: MUVK/339/2026

Datum vydání rozhodnutí: 9.1.2026

Datum vyvěšení rozhodnutí na úřední desce MěÚ Valašské Klobouky: 14.1.2026

Odvolatel:

Bc. Tomáš Máčala

Křivatcová 277/6

155 21 Praha 5 - Zličín

(podílový spoluvlastník pozemků par. č. 295/4, 279, 275, 272/3 v k.ú. Študlov, okr. Vsetín, Zlínský kraj)

Tel.: [REDACTED]

E-mail: [REDACTED]

Praha, 25.1.2026

ODVOLÁNÍ PROTI ROZHODNUTÍ O POVOLENÍ ZÁMĚRU "MODERNIZACE VEDENÍ VN ŠTUDLOV"

V zákonné lhůtě podávám toto odvolání proti shora uvedenému rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je postiženo vadou nezákonnosti pro nesprávné právní posouzení kolize soukromého vlastnictví a záměru soukromoprávního distributora, procesními vadami pro nepřezkoumatelnost a zjevným rozporem s ústavním pořádkem ČR.

I.**Právní irelevance totalitních titulů a absolutní absence podmínky nezbytnosti modernizované stavby****1. Skutkový stav a faktografie**

Stavební úřad Valašské Klobouky (dále jen „SÚ“) opírá legitimitu zásahu do mých pozemků par. č. 295/4, 279, 275, 272/3 v k.ú. Študlov o územní rozhodnutí č. 71/60 ze dne 6. 6. 1960 (Napájecí vedení 22 kV Střelná - Val. Klobouky). SÚ v odůvodnění uvádí, že absence doloženého věcného břemene v listu vlastnictví je irrelevantní, neboť jej považuje za „zákonné věcné břemeno“.

Zároveň SÚ ignoruje fakt, že namítající již od roku 2016 opakovaně upozorňuje stavebníka (EG.D, s.r.o.) i jeho zástupce (Prosig, s.r.o.) na existenci alternativního trasování, které je stavebníkovi známo. SÚ k tomuto pouze uvádí, že „mu nebylo předloženo stavebníkem žádné jiné řešení“ a že „posuzuje

pouze konkrétní záměr“. Mezi vlastníkem a stavebníkem neexistuje žádná dohoda, smlouva ani právně definované urovnání.

2. Právní argumentace a judikatura

Tento postup SÚ je v příkrém rozporu s ústavním pořádkem ČR a aktuální judikaturou:

- **Neudržitelnost totalitních titulů:**

Dle **nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 754/01** je v demokratickém právním státě nepřipustné, aby správní orgány v roce 2026 nekriticky aprobovaly akty vzniklé v době nesvobody bez jejich materiální revize. Modernizace vedení představuje v právním smyslu novou stavbu a vyžaduje nový právní titul odpovídající standardům **čl. 11 Listiny**.

- **Absence podmínky nezbytnosti (§ 3 a § 5 zákona č. 184/2006 Sb.):**

SÚ **chybně a nepřipustně operuje neúčinným ustanovením § 170 starého stavebního zákona**. Omezení vlastnického práva je dle zákona o vyvlastnění přípustné pouze tehdy, pokud cíle **nelze dosáhnout jinak**. Existence alternativní trasy známé od roku 2016 prokazuje, že cíl (modernizace sítě) **lze dosáhnout šetrněji**.

- **Povinnost volit nejšetrnější variantu (NSS 1 As 116/2012):**

Nejvyšší správní soud potvrdil, že při existenci více technických řešení musí být zvolena varianta k vlastníkům nejšetrnější, i za cenu vyšších nákladů stavebníka. SÚ pochybil, když rezignoval na posouzení alternativy s odkazem na „předložený záměr“.

- **Test proporcionality a prokazování veřejného zájmu (Pl. ÚS 19/14 a Pl. ÚS 24/04):**

SÚ pochybil, pokud presumuje existenci zákonného břemene pro nový záměr. Veřejný zájem musí být v řízení dokazován, nikoliv pouze deklarován. SÚ zcela rezignoval na poměrování kolidujících zájmů (vlastnictví vs. zájem stavebníka).

3. Procesní vady a závěr

SÚ pochybil, pokud pro nový záměr presumuje existenci zákonného věcného břemene. Moderní judikatura odmítá automatickou legalizaci totalitních zásahů do soukromého vlastnictví prostřednictvím prosté modernizace infrastruktury bez konstituování nového právního titulu.

SÚ dále zatížil řízení vadou **nepřezkoumatelnosti** (rezignace na zjištění stavu věci dle **§ 3 správního řádu**), když odmítl zkoumat alternativu. Jelikož zvolená trasa postrádá atribut „nezbytnosti“, navrhuji, aby odvolací orgán rozhodnutí SÚ Valašské Klobouky zrušil.

II.

Fikce veřejného zájmu, porušení testu proporcionality a absence atributu nezbytnosti v kontextu existující alternativy v silničním tělese

1. Skutkový stav a faktografie

Stavební úřad (SÚ) v napadeném rozhodnutí operuje s pojmem „veřejně prospěšná stavba“ jako s automatickým titulem pro zásah do mých pozemků par. č. 295/4, 279, 275, 272/3 v k.ú. Študlov. SÚ konstatuje, že mu „nebylo předloženo stavebníkem žádné jiné řešení“ a že „posuzuje pouze konkrétní záměr“. Tímto SÚ zcela rezignoval na svou povinnost zkoumat, zda je veřejný zájem na modernizaci sítě skutečně vázán na tuto konkrétní trasu, přestože byl namítajícím opakovaně (od roku 2016) upozorňován na existenci technicky proveditelné a logické alternativy.

Konkrétně se jedná o možnost vedení liniové stavby v **silničním tělese mezi obcemi Valašské Příkazy a Študlov**. Tato komunikace nebyla dlouhá desetiletí rekonstruována, a to jak v rámci svršku, tak v podpovrchovém tělese a odvodňovacích kanálech. Zatímco u železniční stanice ve směru od Valašských Příkaz byl před 2 lety realizován nový most z důvodu havarijního stavu, navazující úsek silnice až do obce Študlov zůstává v zanedbaném stavu. Využití tohoto tělesa pro pokládku vedení VN představuje ideální příležitost pro koordinaci nezbytných oprav veřejné infrastruktury s modernizací energetické sítě. SÚ se přesto spokojil s pasivním převzetím záměru stavebníka (EG.D / Prosig), čímž vytvořil právní fikci, že ekonomická pohodlnost stavebníka je nadřazena veřejnému zájmu na hospodárném a šetrném využití území.

2. Právní argumentace a judikatura

Tento mechanický přístup SÚ je v přímém rozporu s ochranou vlastnického práva:

- **Povinnost dokazovat, nikoliv deklarovat veřejný zájem:**

Dle **nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/04** je veřejný zájem neurčitým právním pojmem, který musí být v řízení individuálně dokazován. Veřejný zájem na dodávce elektřiny je nesporný, avšak veřejný zájem na konkrétním trasování přes soukromý majetek musí být podložen důkazem, že jiná (šetrnější) cesta neexistuje.

- **Selhání v testu proporcionality (Nález ÚS sp. zn. Pl. ÚS 19/14):**

Kritérium **potřebnosti** vyžaduje, aby úřad zkoumal mírnější prostředky. Existence zanedbané komunikace jako alternativy pro pokládku vedení prokazuje, že zásah do soukromého vlastnictví není „potřebný“, neboť existuje řešení na pozemku veřejném.

- **Podmínka nezbytnosti (§ 3 a § 5 zákona č. 184/2006 Sb.):**

Podle **zákona o vyvlastnění č. 184/2006 Sb.** je omezení práva k pozemku přípustné pouze tehdy, pokud cíle nelze dosáhnout jinak. Možnost vést trasu v tělese silnice, které vyžaduje generální opravu, jasně dokládá, že cíle **lze dosáhnout jinak** a logičtěji.

- **Priorita ochrany vlastnictví nad ekonomickým zájmem stavebníka:**

Nejvyšší správní soud v **rozsudku sp. zn. 1 As 116/2012** judikoval, že zájem na ochraně vlastnictví musí převážet nad ekonomickou optimalizací stavebníka, pokud je k dispozici šetrnější řešení. Ignorování možnosti vést vedení v silnici jen proto, aby se stavebník vyhnul koordinaci se správcem komunikace, je zneužitím práva na úkor vlastníka.

3. Procesní vady a závěr

SÚ zatížil řízení vadou **nepřezkoumatelnosti**, neboť se v odůvodnění nijak nevypořádal s otázkou, proč je zvolená trasa nezbytná i při existenci objektivně vhodné alternativy ve zchátralém tělese silnice. Rezignace na zjištění stavu věci bez důvodných pochybností (**§ 3 správního řádu**) a upřednostnění zájmu subjektů EG.D a Prosig před ochranou vlastnických práv namítajícího činí rozhodnutí nezákonným.

Závěrem konstatuji: Pokud existuje technicky proveditelná alternativa (veřejná komunikace vyžadující opravu), zvolená trasa přes mé pozemky postrádá atribut „nezbytnosti“. Navrhuji proto, aby odvolací orgán rozhodnutí zrušil jako nezákonné a odporující ústavnímu principu proporcionality.

III.

Priorita šetrnějšího řešení, existence alternativ a porušení principu subsidiarity (ultima ratio)

1. Skutkový stav a faktografie

Namítající jako vlastník dotčených pozemků navrhuje trasování liniové stavby v tělese komunikace III. třídy (ve směru Valašské Příkazy – Študlov), a to v koordinaci s Ředitelstvím silnic Zlínského kraje (ŘSZK) a obcí Študlov. Tato alternativa je technicky proveditelná a logická, zejména s ohledem na dlouhodobě zanedbaný stav dané komunikace (těleso, odvodnění, svršek), který vyžaduje generální opravu, podobně jako havarijní most u železniční stanice rekonstruovaný před 2 lety.

K prokázání technické proveditelnosti této alternativy namítající navrhl SÚ provedení důkazu dotazem na správce komunikace (ŘSZK), kterého již v této věci v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. kontaktoval. Stavební úřad (SÚ) však tento návrh zcela ignoroval a v odůvodnění nepravdivě uvedl, že mu „není jiné řešení známo“.

2. Právní argumentace a judikatura

Postup SÚ, který odmítá zkoumat mírnější alternativu, je v přímém rozporu s principy demokratického právního státu:

• Princip subsidiarity a minimalizace zásahů (Ultima ratio):

Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, např. **rozsudku č. j. 1 As 111/2012-34**, je nucené omezení vlastnického práva přípustné pouze jako **ultima ratio** (poslední možnost). Existuje-li jiný způsob dosažení cíle (např. vedení v tělese komunikace), který nezasahuje do soukromého vlastnictví, je vyvlastnění či nucené omezení práv k soukromým pozemkům nepřipustné.

• Priorita ochrany vlastnictví nad pohodlím stavebníka:

Jak vyplývá z **rozsudku NSS sp. zn. 1 As 116/2012**, stavební úřad je povinen chránit práva vlastníků i proti ekonomickým zájmům stavebníka. Skutečnost, že je pro EG.D/Prosiga administrativně jednodušší využít „starou trasu“, nemůže ospravedlnit zásah do vlastnictví, pokud je k dispozici trasa ve veřejném tělese komunikace.

• Podmínka nezbytnosti (§ 5 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb.):

Zákon o vyvlastnění vyžaduje, aby stavebník prokázal, že cíle nelze dosáhnout jinak. Ignorováním návrhu na trasování v silnici SÚ rezignoval na posouzení této zákonné podmínky.

3. Procesní vady a závěr

Tvrzení SÚ v odůvodnění rozhodnutí, že mu „jiné řešení není známo“, je v příkrém rozporu se skutečným stavem věci a obsahem spisu. Namítající na existenci alternativy prokazatelně upozorňoval v námitkách a navrhoval konkrétní dokazování.

SÚ tímto postupem:

- 1. Hrubě porušil povinnost zjistit skutkový stav** (princip materiální pravdy dle § 3 správního řádu).
- 2. Zatížil řízení nepřezkoumatelností**, neboť se nevypořádal s navrženým důkazem (dotaz na ŘSZK).
- 3. Porušil zásadu součinnosti a ochrany práv účastníků řízení.**

Jelikož zvolená trasa nesplňuje podmínku nezbytnosti a existuje šetrnější alternativa, navrhuji, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k řádnému projednání, při kterém bude objektivně posouzena technická proveditelnost trasy v tělese komunikace III. třídy.

IV.

Neexistence právního titulu, neoprávněnost stavby a nezákonnost její „dodatečné“ legalizace modernizací

1. Skutkový stav a faktografie

Na mých pozemcích par. č. 295/4, 279, 275, 272/3 v k.ú. Študlov se v současnosti nachází liniová stavba VN, ke které stavebník (EG.D, s.r.o.) nedisponuje žádným smluvním ani zákonným titulem (věcným břemenem) zapsaným v listu vlastnictví. Již v podaných námitkách jsem na tuto skutečnost výslovně upozornil a požadoval jsem, aby SÚ v souladu se zákonem zahájil řízení o odstranění této neoprávněné stavby.

SÚ však v napadeném rozhodnutí tento požadavek zcela ignoroval a legitimitu zásahu do mého vlastnictví dovozuje z územního rozhodnutí č. 71/60 ze dne 6. 6. 1960. SÚ tak fakticky rezignoval na prověření soukromoprávního oprávnění stavebníka k užívání mých pozemků a snaží se prostřednictvím povolení modernizace o jakousi „dodatečnou legalizaci“ stávajícího protiprávního stavu.

2. Právní argumentace a judikatura

Právní názor SÚ, podle kterého územní rozhodnutí z roku 1960 nahrazuje absenci věcného břemene, je chybný a v rozporu s judikaturou:

• Dualita práva veřejného a soukromého:

Existence veřejnoprávního povolení k umístění stavby (územní rozhodnutí) nenahrazuje absenci soukromoprávního titulu k užívání cizího pozemku. Dle **rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1173/2012** nelze existenci věcného břemene presumovat. Pokud stavebník břemeno neprokáže konkrétními listinami o jeho zřízení v souladu s tehdejšími předpisy, je stavba z hlediska soukromého práva neoprávněná.

• Modernizace jako kvalitativně nový zásah:

Modernizace vedení vysokého napětí v daném rozsahu není prostou údržbou či opravou, nýbrž záměrem podléhajícím povolení, u kterého je stavebník povinen doložit právo k pozemku dle **§ 187 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon**. Stavební úřad nemůže povolit záměr na pozemku, ke kterému stavebník v řízení neprokázal aktuální soukromoprávní oprávnění (titul), přičemž existenci takového práva nelze v právním státě presumovat.

• Povinnost vypořádat námitku neoprávněné stavby:

Pokud vlastník namítá neexistenci právního titulu a požaduje odstranění stavby, je povinností správního orgánu se s touto námitkou věcně vypořádat, nikoliv ji obejít povolením nového záměru. Postup SÚ porušuje zásadu ochrany vlastnického práva dle **Čl. 11 Listiny základních práv a svobod**.

• Nepřípustnost zneužití moci k legalizaci protiprávnosti:

Jak vyplývá z **nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 754/01**, správní orgán nesmí nekriticky legitimizovat historické zásahy do vlastnictví, které neodpovídají dnešním právním standardům.

3. Procesní vady a závěr

SÚ zatížil řízení vadou **nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti**, když:

1. **Ponechal bez povšimnutí požadavek na zahájení řízení o odstranění neoprávněné stavby.**
2. **Aproboval modernizaci na cizích pozemcích bez doložení právního titulu stavebníka.**
3. **Zcela rezignoval na zásadu materiální pravdy (§ 3 správního řádu) ohledně existence věcného břemene.**

Trvám na odstranění této neoprávněné stavby a její přeložení do navrhované alternativní trasy (silniční těleso). Povolení modernizace na mém pozemku za stávajícího stavu považuji za nepřipustnou snahu o legalizaci protiprávního stavu. Navrhuji, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a uložil SÚ povinnost se náležitě vypořádat s absencí právního titulu stavebníka k dotčeným pozemkům a zahájit příslušné kroky v souladu s ochranou vlastnického práva namítajícího.

V.

Zneužití institutu vyvlastnění a nepřipustný nátlak na vlastníka skrze neplatnou právní úpravu

1. Skutkový stav a faktografie

Stavební úřad (SÚ) v úvodu napadeného rozhodnutí správně konstatuje, že žádost o povolení záměru byla podána dne **11. 3. 2025** a řízení se tedy řídí **zákonem č. 283/2021 Sb. (nový stavební zákon)**. O to více zarážející a nezákonný je postup úřadu v odůvodnění (vypořádání námitek), kde SÚ k legitimaci zásahu do mého vlastnictví nepřipustně operuje odkazem na **ust. § 170 zákona č. 183/2006 Sb.** (starý stavební zákon).

Tuto chybnou aplikaci zrušeného a v březnu 2025 již neúčinného ustanovení využívá úřad jako formu zákonného nátlaku, který má namítajícího přimět k akceptaci záměru v navržené trase. SÚ přitom zcela pomíjí fakt, že od roku 2016 nabízím součinnost při hledání alternativního řešení (zejména v tělese silnice). Namísto hledání nejšetrnějšího řešení se úřad uchyluje k hrozbě vyvlastněním na základě neplatného právního základu, čímž fakticky prosazuje ekonomický zájem soukromého distributora (EG.D / Prosig) na úkor mých ústavně zaručených práv.

2. Právní argumentace a judikatura

Aplikace institutu vyvlastnění (který je v novém stavebním zákoně upraven v **§ 214 zákona č. 283/2021 Sb.**) v situaci, kdy existuje šetrnější alternativa, je právně neudržitelná:

- **Zásada subsidiarity a vyvlastnění jako „ultima ratio“:**

Podle **Čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod** a **§ 3 a § 5 zákona č. 184/2006 Sb. (zákon o vyvlastnění)** je nucené omezení vlastnického práva možné pouze tehdy, pokud „cíle nelze dosáhnout jinak“. Pokud existuje technicky proveditelná alternativa na veřejných pozemcích (silniční těleso), je vyvlastnění soukromého pozemku ústavně nepřipustné. Stavebník v řízení neprokázal vyčerpání všech možností, jak se zásahu do soukromého majetku vyhnout.

- **Zneužití pojmu veřejný zájem (Nález ÚS sp. zn. Pl. ÚS 24/04):**

Veřejný zájem na dodávce elektřiny nelze ztotožňovat s oprávněním vyvlastnit konkrétní pozemek jen proto, že je to pro stavebníka nejlevnější cesta. Dle Ústavního soudu musí být v řízení prokázáno, že zájem na zvolené trase převažuje nad zájmem vlastníka. SÚ však toto poměrování neprovedl a rezignoval na **princip proporcionality** (v rozporu s nálezem **Pl. ÚS 19/14**).

- **Vlastnické právo není komoditou k nucenému prodeji:**

Odmítám argumentaci úřadu, že případná finanční náhrada dostatečně kompenzuje zásah. Žádná náhrada nemůže sanovat **absenci zákonného titulu a nezbytnosti zásahu**. Právo na ochranu majetku má přednost před snahou o ekonomickou optimalizaci soukromého subjektu, jak potvrdil Nejvyšší správní soud v **rozsudku sp. zn. 1 As 116/2012**.

3. Procesní vady a závěr

SÚ zatížil řízení vadou nezákonnosti a vnitřní rozpornosti, když v rámci jednoho aktu aplikoval jak platný zákon č. 283/2021 Sb., tak zrušenou právní úpravu (§ 170 starého SZ). Úřad namísto objektivního posouzení námítky alternativního trasování využil hrozbu vyvlastnění jako argument pro legitimitu záměru, čímž porušil § 2 odst. 4 správního řádu.

Zvolená trasa postrádá atribut věcné nezbytnosti. Použití institutu vyvlastnění v kontextu modernizace stavby, u níž nebyla řádně posouzena technicky možná a šetrnější alternativa, považuji za nezákonné. Navrhuji, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a zavázal SÚ k řádnému provedení testu proporcionality v souladu s platným zákonem č. 283/2021 Sb. a bez použití nepřipustného nátlaku.

VI.

Znehodnocení majetku, omezení rozvojového potenciálu a nepřipustný přenos negativních externalit

1. Skutkový stav a faktografie

Stávající i modernizované vedení VN na mých pozemcích par. č. 295/4, 279, 275, 272/3 v k.ú. Študlov s sebou nese rozsáhlá ochranná pásma, která zásadním způsobem limitují budoucí využití tohoto majetku. Tato pásma de facto eliminují možnost jakékoli budoucí výstavby či jiného zhodnocení pozemků a významně omezují provoz moderní zemědělské mechanizace (např. manipulace s vysokými stroji, riziko indukce, bezpečnostní odstupy).

Umístění vedení tvoří trvalou bariéru rozvoje lokality a vede k markantnímu snížení tržní ceny nemovitostí. Stavební úřad (SÚ) v napadeném rozhodnutí tyto ekonomické dopady zcela ignoroval, přestože byl namítajícím upozorněn na existenci alternativního řešení v silničním tělese, které by tyto negativní dopady na soukromý majetek zcela eliminovalo a přeneslo by vedení do místa, kde je ochranné pásmo slučitelné s charakterem okolí (veřejná komunikace).

2. Právní argumentace a judikatura

Postup SÚ, který odmítá vzít v potaz ekonomickou degradaci majetku vlastníka, je v rozporu s principem spravedlivé rovnováhy:

- **Povinnost zohlednit ekonomické dopady:**

Dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1135/14 je správní orgán povinen brát v úvahu ekonomické dopady na vlastníka. Namítající tento judikát cituje pro zdůraznění, že **míra znehodnocení pozemku (ztráta rozvojového potenciálu) je v daném případě tak zásadní, že činí záměr v navržené trase neproporcionálním**, a to zejména za situace, kdy existuje objektivní alternativa v tělese silnice, která k takové degradaci soukromého vlastnictví nevede.

- **Zákaz přenosu negativních externalit:**

Podnikání v energetice je ziskovou činností stavebníka (EG.D). Právní stát nepřipouští situaci, kdy jsou náklady či omezení spojená s tímto podnikáním (negativní externality) přenášeny na soukromé osoby bez jejich souhlasu a bez prokázání absolutní nezbytnosti. Pokud existuje alternativa (silnice), je nucení vlastníka k nesení těchto omezení porušením **čl. 11 Listiny základních práv a svobod**.

- **Princip minimalizace zásahů:**

Jak potvrzuje **rozsudek NSS sp. zn. 1 As 116/2012**, ochrana vlastnického práva a rozvojového potenciálu pozemku musí převážet nad ekonomickou optimalizací stavebníka. SÚ pochybil, když nepodrobil záměr srovnání s alternativou, která majetek namítajícího neznehodnocuje.

3. Procesní vady a závěr

SÚ zcela opominul námitku trvalého znehodnocení majetku a omezení jeho rozvojového potenciálu, přestože byl upozorněn na existenci šetrnějšího řešení. Tento nedostatek činí rozhodnutí **nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů** a v rozporu s **§ 3 správního řádu**. Navrhují proto, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil.

VII.

Nesprávný právní výklad vztahu k územně plánovací dokumentaci a nepřipustný formalismus

1. Skutkový stav a faktografie

SÚ v odůvodnění napadeného rozhodnutí (str. 16) výslovně potvrzuje, že navržený záměr technické infrastruktury je dle Územního plánu (ÚP) Študlov **přípustný i v plochách silniční dopravy (DS, konkrétně plocha č. 75)**. Přestože úřad sám konstatuje, že technická infrastruktura je v ploše silnice přípustným využitím, odmítá se touto variantou věcně zabývat a upřednostňuje trasování přes soukromé pozemky namítajícího.

SÚ argumentuje existencí koridoru VPS TE1 (pro vedení 110 kV) jako „nepřekonatelnou“ trasou, čímž však nepřipustně zaměňuje ochranu strategického koridoru VVN s pouhou ekonomickou výhodností trasy pro vedení VN 22 kV. Tímto výkladem SÚ fakticky nadřazuje obecný nástroj územního plánování nad individuální ochranu mých vlastnických práv, ačkoliv mu ÚP dává plný prostor pro realizaci šetrnější alternativy.

2. Právní argumentace a judikatura

Tento závěr SÚ je právně chybný a představuje nepřipustný formalismus:

- **Územní plán neurčuje přesné trasování:**

ÚP stanovuje pouze obecné koridory a plochy, nikoliv konkrétní technické provedení a přesné mikro-trasování stavby. Pokud je záměr přípustný ve více plochách (např. v plochách silniční dopravy **DS** i v plochách zemědělských **Z**, ve kterých se nacházejí mé pozemky aktuálně využívané k zemědělské prvovýrobě), trvá povinnost správního orgánu zvolit řešení, které v maximální možné míře šetří práva vlastníků (**princip subsidiarity**).

- **Povinnost šetřit podstatu vlastnických práv (Nález Pl. ÚS 19/14):**

Dle judikatury Ústavního soudu musí úřad i při existenci veřejnoprávního omezení (jako je ÚP) postupovat v souladu s principem proporcionality. Územní plán nemůže sloužit jako „omluva“ pro rezignaci na hledání mírnějšího prostředku zásahu. Pokud je trasa v tělese silnice dle ÚP přípustná a

technicky proveditelná, je upřednostnění zásahu do soukromého majetku v přímém rozporu s ústavním požadavkem na minimalizaci zásahů do základních práv.

• **Priorita šetrnější alternativy (NSS 1 As 116/2012):**

Nejvyšší správní soud potvrdil, že ani existence plochy v územním plánu nezavazuje úřad povinnosti poměřovat zájmy. Pokud SÚ věděl o přípustnosti stavby v ploše silnice, ale přesto zvolil soukromý pozemek, dopustil se porušení povinnosti šetřit smysl vlastnických práv.

• **Zákaz formalismu při ochraně práv (Nález I. ÚS 754/01):**

Jak vyplývá z obecných právních zásad potvrzených Ústavním soudem, správní orgán nesmí vykládat podklady (včetně ÚP) tak, aby to vedlo k faktickému vyprázdnění ochrany soukromého vlastnictví garantovaného čl. 11 Listiny základních práv a svobod. **Interpretace ÚP jako dogmatu, který údajně vylučuje šetrnější trasování v ploše silniční dopravy (DS), ačkoliv je tam záměr dle textové části ÚP přípustný, je přesně takovým nepřipustným formalismem.**

3. Procesní vady a závěr

SÚ se dopustil nesprávného právního posouzení vztahu mezi ÚP a ochranou vlastnictví. Skutečnost, že úřad v rozhodnutí na jedné straně konstatuje přípustnost záměru v ploše silnice a na druhé straně tuto variantu ignoruje, činí rozhodnutí **vnitřně rozporným a nepřezkoumatelným**. SÚ tímto porušil svou povinnost zjistit skutkový stav věci bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu).

Navrhují proto, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil.

VIII. Závěrečný návrh

S ohledem na výše uvedenou syntézu závažných procesních a hmotněprávních vad, které zatěžují napadené rozhodnutí nezákonností, vnitřní rozporností a nepřezkoumatelností, navrhuji, aby **Krajský úřad Zlínského kraje** jako orgán odvolací:

1. **Napadené rozhodnutí Stavebního úřadu Valašské Klobouky v celém rozsahu zrušil** a věc vrátil k novému projednání.
2. **Odvolacímu orgánu navrhuji, aby napadené rozhodnutí zrušil pro nesplnění zákonné podmínky nezbytnosti dle § 3 a § 5 zákona č. 184/2006 Sb. a pro jeho absolutní nepřezkoumatelnost.** Stavební úřad se v řízení řádně nevypořádal s existencí objektivně mírnějšího prostředku zásahu (vedení v tělese silnice), ačkoliv sám v odůvodnění (**str. 16**) potvrdil jeho přípustnost v rámci územního plánu (**plocha DS**). Absence posouzení této alternativy znamená, že nebyl prokázán stav, kdy veřejného zájmu „nelze dosáhnout jinak“, čímž došlo k porušení ústavního principu proporcionality.
3. **Současně navrhuji, aby nadřízený orgán konstatoval, že modernizace záměru na cizím pozemku bez doložení aktuálního právního titulu stavebníka je v přímém rozporu s § 187 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb. (nový stavební zákon).** Nadřízený orgán by měl v rámci svých pravomocí zavázat SÚ k nápravě dlouhodobého protiprávního stavu, **včetně zahájení řízení o odstranění neoprávněné stavby**, která je na pozemcích par. č. 295/4, 279, 275, 272/3 v k.ú. Študlov provozována bez prokazatelného věcného břemene, a to za současné nepřipustné aplikace neúčinných právních předpisů (§ 170 starého SZ).

Tento návrh opírám o ustálenou judikaturu Ústavního soudu (zejm. **Pl. ÚS 19/14**, **Pl. ÚS 24/04**, **I. ÚS 754/01** a **II. ÚS 1135/14**) a Nejvyššího správního soudu (**1 As 116/2012**), které shodně deklarují prioritu ochrany vlastnického práva před ekonomickým zájmem a pohodlím stavebníka.

V Praze dne 25.1.2026

Tomáš Máčala

Přílohy:

Příloha 1: Katastrální mapa – ortofoto – vyznačení linie pro vedení VN tělesem silnice Valašské Příkazy – Študlov - viz. bílá přerušovaná čára, a pozemky par. č. 295/4, 279, 275, 272/3 v k.ú. Študlov, okr. Vsetín, Zlínský kraj

Příloha 2: Samostatný dokument - Nesouhlas se záměrem na stavbu – námitky, ze dne 25.7.2025

Příloha 1: Katastrální mapa – ortofoto – vyznačení linie pro vedení VN tělesem silnice Valašské Příkazy – Študlov – viz. bílá přerušovaná čára, a pozemky p.č. 295/4, 279, 275, 272/3, k.ú. Študlov.

